

Den Europæiske Unions Tidende

L 256

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

30. september 2010

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 862/2010/EU af 22. september 2010 om Unionens deltagelse i et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS), der iværksættes af flere medlemsstater ⁽¹⁾** 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 863/2010 af 29. september 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 967/2006 for så vidt angår frister for eksport af sukker og told på sukker produceret ud over kvoten** 15

Kommissionens forordning (EU) nr. 864/2010 af 29. september 2010 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 17

Kommissionens forordning (EU) nr. 865/2010 af 29. september 2010 om fastsættelse af minimums-salgsprisen for smør i forbindelse med den syvende særlige licitation som led i den licitation, der blev indledt ved forordning (EU) nr. 446/2010 19

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2010/579/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 27. september 2010 om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland og Storhertugdømmet Luxembourg til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 20

2010/580/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 27. september 2010 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 22

2010/581/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 27. september 2010 om tilladelse til Republikken Polen til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 24

2010/582/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 27. september 2010 om tilladelse til Den Franske Republik og Den Italienske Republik til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 26

2010/583/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 27. september 2010 om tilladelse til Rumænien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 27

2010/584/EU:

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 27. september 2010 om bemyndigelse af Republikken Letland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 29

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 862/2010/EU

af 22. september 2010

om Unionens deltagelse i et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS), der iværksættes af flere medlemsstater

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 185 og artikel 188, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽³⁾ (»syvende rammeprogram«) indeholder bestemmelser om Fællesskabets deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes til gennemførelsen af disse programmer, jf. artikel 169 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (»EF-traktaten«).

⁽¹⁾ Udtalelse af 29.4.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.6.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.7.2010.

⁽³⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

(2) I Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet »Samarbejde« til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-13) ⁽⁴⁾ opfordres til en tværfaglig tilgang til forskningsemner, der er relevante for et eller flere temaer i syvende rammeprogram, og i den sammenhæng identificeredes et initiativ i henhold til EF-traktatens artikel 169 på området for fælles forskning i Østersøen som et af de områder, der er egnet til Fællesskabets deltagelse i fælles gennemførte nationale forskningsprogrammer.

(3) Østersøens økosystem, der er et halvt indesluttet europæisk indhav, er et af verdens største brakvandsområder og er blevet påvirket massivt af mange naturlige og menneskeskabte faktorer, bl.a. forurening med dumpede kemiske våben, f.eks. kampgasser fra anden verdenskrig, og med tungmetallforbindelser, organiske stoffer, radioaktivt materiale og udslip af brændsels- og råolie. Landbrugets udvikling i Østersøens afvandingsområde har ligeledes forårsaget uforholdsmæssigt store tilførsler af gødningsstoffer og organisk materiale, der øger eutrofieringen, og indførelse af ikke-endemiske fremmede organismer i miljøet. Overudnyttelse af fiskebestande og klimaforandringer medvirker til tab af den oprindelige biodiversitet. Disse faktorer samt menneskenes fortsatte handlinger, herunder infrastrukturprojekter direkte på og i umiddelbar nærhed af kysten og i Østersøens afvandingsområde, samt turisme, der ikke er økologisk bæredygtig, fører til en ødelæggelse af det naturlige miljø. Alt dette begrænser i alvorlig grad Østersøens kapacitet til på et bæredygtigt niveau at tilvejebringe de varer og tjenesteydelser, som mennesker er direkte eller indirekte afhængige af til deres sociale, kulturelle og økonomiske gavn.

⁽⁴⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86.

- (4) Det Europæiske Råd understregede på topmødet den 14. december 2007 miljøets bekymrende tilstand i Østersøen, sådan som det blev beskrevet i meddelelsen af 10. juni 2009 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-strategien for Østersøområdet. Desuden opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge et forslag til et initiativ i henhold til EF-traktatens artikel 169 for Østersøområdet.
- (5) Videnskaben bør bidrage til at tage sådanne udfordringer op og finde løsninger på de presserende miljøproblemer i Østersøen. Men den aktuelle situations alvor kræver en kvalitativ og kvantitativ optræning af den igangværende forskning i Østersøregionen gennem udvikling og gennemførelse af en fuldt integreret tilgang, hvorved de relevante forskningsprogrammer i alle de omkringliggende stater kan strømlines og fokuseres med henblik på at løse de komplekse og akutte problemer på en koordineret, effektiv og virkningsfuld måde.
- (6) I øjeblikket er koordineringen på EU-plan af en række forsknings- og udviklingsprogrammer eller aktiviteter, som iværksættes af medlemsstaterne enkeltvis på nationalt plan til støtte for forskning og udvikling i Østersøregionen, ikke tilstrækkelig til, at der kan opnås den kritiske masse, der er nødvendig på de strategiske forsknings- og udviklingsområder.
- (7) Endvidere er de eksisterende sektorspecifikke forskningsstrukturer, som har udviklet sig gennem en lang historie af nationale politikker, dybt forankret i nationale forvaltningssystemer og hindrer udvikling og finansiering af den tværfaglige miljøforskning, der er nødvendig for at løse problemerne i Østersøen.
- (8) Mens der er en lang tradition for forskningssamarbejde i Østersøregionen med lande både inden for og uden for Østersøområdet, har samarbejdsindsatsen hidtil ikke fået tildelt de fornødne finansielle midler til at udnytte forskningspotentialet optimalt på grund af den ulige økonomiske og udviklingsmæssige situation i disse lande og de meget forskellige nationale forskningsagendaer, -temaer og -prioriteter.
- (9) I sit arbejdsprogram for 2007-2008 af 11. juni 2007 for gennemførelsen af særprogrammet »Samarbejde« ydede Kommissionen finansiell støtte til BONUS ERA-NET og ERA-NET PLUS inden for forskning i Østersømiljøet for at styrke samarbejdet mellem de organer, der finansierer miljøforskning i Østersøregionen, og befordre overgangen til et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen, som skal iværksættes på grundlag af EF-traktatens artikel 169.
- (10) BONUS ERA-NET og ERA-NET PLUS har i det store og hele fungeret godt, og det er derfor vigtigt at sikre kontinuiteten i forskningsindsatsen med henblik på at tage de presserende miljømæssige udfordringer op.
- (11) I overensstemmelse med tilgangen i syvende rammeprogram, og som det blev anerkendt i interessenthøringerne i forbindelse med BONUS ERA-NET, er der et behov for politikdrevne forskningsprogrammer i Østersøregionen.
- (12) Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland og Sverige (»deltagerlandene«) har aftalt i fællesskab at iværksætte det fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen BONUS (»BONUS«). BONUS tager sigte på at støtte videnskabelig udvikling og innovation ved at tilvejebringe de nødvendige retlige og organisatoriske rammer for tværnationalt samarbejde mellem Østersøstaterne om miljøforskning i Østersøregionen.
- (13) Selv om BONUS primært er rettet mod miljøforskning, går programmet på tværs af en række tilknyttede EU-forskningsprogrammer vedrørende en vifte af menneskelige aktiviteter, der har en akkumuleret indvirkning på økosystemer, f.eks. fiskeri, akvakultur, landbrug, infrastruktur (herunder på energiområdet), transport, uddannelse og forskermobilitet samt samfundsøkonomiske emner. BONUS har betydelig relevans for en række EU-politikker og direktiver, herunder EU-strategien for Østersøområdet, den fælles fiskeripolitik, den fælles landbrugs- og fiskeripolitik, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)⁽²⁾ samt Unionens internationale forpligtelser, såsom handlingsplanen for redningen af Østersøen (HELCOM Baltic Sea Action Plan). Som følge heraf vil mange andre områder af EU-politikken nyde godt af BONUS.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

- (14) For at øge virkningen af BONUS har deltagerlandene godkendt, at Unionen deltager i programmet.
- (15) BONUS bør inkludere en strategisk fase fulgt af en gennemførelsesfase, så der bliver lejlighed til at foretage en bred interessenthøring om en strategidrevet forskningsagenda, der også kan imødekomme nye forskningsbehov. I den strategiske fase af BONUS bør flere sektororienterede finansieringsorganer søges inddraget for yderligere at styrke integrationen af den forskning, der imødekommer behov hos slutbrugere på tværs af sektorer, og sikre en effektiv anvendelse og udnyttelse af resultaterne til politiske og ressourceforvaltningsmæssige ordninger på tværs af en bred vifte af økonomiske sektorer.
- (16) Ved slutningen af den strategiske fase bør Kommissionen kontrollere, at den strategiske forskningsagenda og platformene for høring af interessenter eksisterer, og at gennemførelsesmodaliteterne er fastlagt, således at BONUS kan gå ind i gennemførelsesfasen. Kommissionen kan i givet fald rette henstillinger om en forbedring af den strategiske forskningsagenda. Overgangen til gennemførelsesfasen bør ske smidigt og uden forsinkelser.
- (17) Deltagerlandene har aftalt at bidrage med 50 mio. EUR til BONUS. Naturaliebidrag i form af adgang til og udnyttelse af infrastrukturer (»naturalieinfrastrukturbidrag«) bør tillades, forudsat at de ikke udgør en betydelig del af det samlede bidrag. De bør evalueres for deres værdi og nytte med hensyn til at gennemføre BONUS-projekter.
- (18) Unionens deltagelse i BONUS bør ikke overstige 50 mio. EUR i hele programmets løbetid og inden for den grænse matche deltagerlandenes bidrag med det formål at øge deres interesse i at gennemføre BONUS i fællesskab. Størstedelen af Unionens finansielle bidrag bør tildeles i gennemførelsesfasen. Der bør defineres en beløbsgrænse for hver fase. Beløbsgrænsen for gennemførelsesfasen bør øges med et eventuelt beløb, der måtte være til overs efter gennemførelsen af den strategiske fase.
- (19) Den fælles gennemførelse af BONUS kræver en særlig gennemførelsesstruktur som bestemt i beslutning 2006/971/EF. Deltagerlandene er blevet enige om en sådan særlig gennemførelsesstruktur og har oprettet Baltic Organisations Network for Funding Science (»BONUS-EØFG«) til at gennemføre BONUS. BONUS-EØFG bør være modtager af Unionens finansielle bidrag. Selv om deltagerlandene mindes om, at princippet om en fælles pulje er vigtigt, vil hvert enkelt deltagerland i overensstemmelse med de fælles finansieringsregler og -procedurer for BONUS beslutte, om det vil forvalte sit eget bidrag, eller om dets bidrag vil blive forvaltet af BONUS-EØFG. BONUS-EØFG bør også sikre, at gennemførelsen af BONUS overholder princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (20) Unionens finansielle bidrag bør være betinget af, at deltagerlandenes kompetente nationale myndigheder indgår formelle forpligtelser og betaler deres finansielle bidrag.
- (21) Betalingen af Unionens finansielle bidrag til den strategiske fase bør være betinget af, at der indgås en støtteaftale mellem Kommissionen på vegne af Unionen og BONUS-EØFG, som bør være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) ⁽¹⁾ med det formål at lette og forenkle forvaltningen af bidraget.
- (22) Betalingen af Unionens finansielle bidrag til gennemførelsesfasen bør være betinget af, at der indgås en gennemførelsesaftale mellem Kommissionen på vegne af Unionen og BONUS-EØFG, der indeholder detaljerede ordninger for udnyttelsen af Unionens finansielle bidrag. Denne del af Unionens finansielle bidrag bør forvaltes ved indirekte, centraliseret forvaltning i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), og artikel 56 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾ (»finansforordningen«) og artikel 35, artikel 38, stk. 2, og artikel 41 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽³⁾.
- (23) Eventuelle renter af bidrag indbetalt til BONUS-EØFG bør anses for at være dets indtægt og afsættes til gennemførelsen af BONUS.

⁽¹⁾ EUT L 391 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

- (24) For at beskytte sine finansielle interesser bør Unionen have ret til at nedsætte, tilbageholde eller indstille sit finansielle bidrag i tilfælde af, at gennemførelsen af BONUS er utilstrækkelig, mangelfuld eller forsinket, eller deltagerlandene ikke yder bidrag eller bidrager mangelfuldt eller forsinket til finansieringen af BONUS, på de betingelser, der er fastlagt i de aftaler, som Unionen og BONUS-EØFG skal indgå.
- (25) For at sikre en effektiv gennemførelse af BONUS i gennemførelsesfasen bør den finansielle støtte tildeles deltagerne i BONUS-projekter, der udvælges på centralt plan under BONUS-EØFG's ansvar og på grundlag af forslagsindkaldelser. Tildelingen og udbetalingen af en sådan finansiel støtte til deltagerne i BONUS bør ske på gennemsigtig og ubureaukratisk vis og efter fælles regler i overensstemmelse med syvende rammeprogram.
- (26) Uanset at Det Fælles Forskningscenter er en afdeling under Kommissionen, råder dets institutter imidlertid over forskningskompetencer, der er relevante for BONUS, og som kunne bidrage til gennemførelsen af programmet. Det er derfor hensigtsmæssigt at definere Det Fælles Forskningscenters rolle med hensyn til støtteberettigelse.
- (27) For at sikre ligebehandling bør evalueringen af forslagene følge de samme principper, som gælder forslag, der fremlægges under syvende rammeprogram. Derfor bør evalueringen af forslagene foregå centralt under BONUS-EØFG's ansvar ved uafhængige eksperter med et godt kendskab til lokale forhold på grundlag af gennemsigtige og fælles kriterier, og støtten bør tildeles i overensstemmelse med en centralt godkendt karakterliste. Karaktergivning og prioriteret rækkefølge bør godkendes af BONUS-EØFG, der nøje baserer sig på resultatet af den uafhængige evaluering, som bør være bindende.
- (28) Enhver medlemsstat og ethvert land, der er associeret med syvende rammeprogram, er berettiget til at deltage i BONUS.
- (29) I overensstemmelse med målsætningerne for syvende rammeprogram bør ethvert andet land også kunne deltage i BONUS, særlig de lande, der støder op til Østersøen eller indgår i dens afvandingsområde, hvis der er truffet bestemmelse om en sådan deltagelse i den relevante internationale aftale, og hvis både Kommissionen og de deltagende stater godkender dette. I overensstemmelse med syvende rammeprogram bør Unionen have ret til at godkende betingelserne for sin økonomiske støtte til BONUS, for så vidt angår andre landes deltagelse heri i overensstemmelse med reglerne og vilkårene i denne afgørelse.
- (30) Der bør træffes passende foranstaltninger til forebyggelse af uregelmæssigheder og svig, og de nødvendige skridt bør tages for at kræve tabte, uberettiget udbetalte eller forkert anvendte midler tilbagebetalt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽¹⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽³⁾.
- (31) Forskningsaktiviteter, der gennemføres under BONUS, bør overholde etiske principper i overensstemmelse med de generelle principper i syvende rammeprogram samt følge principperne om integrering af kønsaspektet, ligestilling mellem kønnene og bæredygtig udvikling.
- (32) På baggrund af en midtvejsevaluering, der foretages af Kommissionen bistået af uafhængige eksperter med et godt kendskab til lokale forhold, bør Kommissionen vurdere kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen af BONUS og fremskridtene med at opfylde de fastsatte mål og foretage en endelig evaluering.
- (33) Deltagerne i BONUS bør orientere om og videreformidle deres resultater bredt, særlig til andre lignende regionale havforskningsprojekter, og gøre oplysningerne offentligt tilgængelige.
- (34) Den vellykkede gennemførelse af de projekter, der allerede er iværksat under BONUS ERA-NET og BONUS ERA-NET PLUS, har afsløret, hvilken katastrofal tilstand Østersøen befinder sig i. Miljøets tilstand i Østersøområdet bør derfor fortsat være genstand for yderligere forskningsaktiviteter —

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Unionens finansielle bidrag

1. Unionens finansielle bidrag til det fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen BONUS (»BONUS«), som iværksættes i fællesskab af Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland og Sverige (»deltagerlandene«), ydes på de betingelser, der er fastlagt i denne afgørelse.

2. Unionen betaler et finansielt bidrag, der ikke overstiger 50 mio. EUR i hele BONUS-programmets løbetid i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1906/2006 for den strategiske fases vedkommende og i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), i finansforordningen for gennemførelsesfasens vedkommende. Inden for denne beløbsgrænse skal Unionens finansielle bidrag matche deltagerlandenes bidrag.

3. Unionens finansielle bidrag betales samlet over de budgetbevillinger, der er tildelt alle de relevante temaer i særprogrammet »Samarbejde«.

Artikel 2

Gennemførelse af BONUS

1. BONUS gennemføres af Baltic Organisations' Network for Funding Science (»BONUS-EØFG«).

2. BONUS gennemføres i to faser, en strategisk fase fulgt af en gennemførelsesfase, i overensstemmelse med bilag I.

3. Den strategiske fase af BONUS varer i op til 18 måneder. Den udgør forberedelsesfasen til gennemførelsesfasen. I den strategiske fase udfører BONUS-EØFG følgende opgaver:

- a) forbereder den strategiske forskningsagenda, der definerer den del, der vedrører det videnskabelige indhold af BONUS med fokus på forslagsindkaldelser, i overensstemmelse med målsætningerne for syvende rammeprogram
- b) etablerer platforme for høring af interessenter med det formål at styrke og institutionalisere inddragelsen af interessenter fra alle relevante sektorer
- c) forbereder og udarbejder gennemførelsesbestemmelser, herunder juridiske og finansielle regler og procedurer, bestemmelser om intellektuelle ejendomsrettigheder, der hidrører fra BONUS-aktiviteter, menneskelige ressourcer og kommunikationsaspekter.

4. Gennemførelsesfasen varer i en periode på mindst fem år. I gennemførelsesfasen offentliggøres forslagsindkaldelserne med henblik på finansiering af projekter, der retter sig mod målene for BONUS. Disse forslagsindkaldelser målrettes tværnationale projekter med mange partnere, idet der tilskyndes til en passende deltagelse af små og mellemstore virksomheder, og indbefatter forskning, teknologisk udvikling, undervisning og formidlingsaktiviteter. Projekterne skal udvælges på basis af principperne om ligebehandling, åbenhed, uafhængig evaluering og samfinansiering og om, at bidraget ikke må bruges til at opnå en fortjeneste, ikke må ydes med tilbagevirkende kraft og ikke kan kumuleres med andre EU-kilder. Tildelingen og udbetalingen af tilskud til deltagerne i BONUS sker efter de fælles bestemmelser i overensstemmelse med syvende rammeprogram.

Artikel 3

Betingelser for Unionens finansielle bidrag

1. Unionens finansielle bidrag til den strategiske fase må ikke overstige 1,25 mio. EUR og matcher inden for denne grænse deltagerlandenes bidrag. Unionens forpligtelse til at bidrage til den strategiske fase er betinget af en tilsvarende forpligtelse fra deltagerlandenes side.

2. Unionens finansielle bidrag til gennemførelsesfasen må ikke overstige 48,75 mio. EUR og matcher inden for denne grænse deltagerlandenes bidrag. Beløbsgrænsen kan øges med det beløb, der måtte være til overs efter den strategiske fases afslutning. I gennemførelsesfasen kan op til 25 % af bidragene fra deltagerlandene bestå i naturalieinfrastrukturbidrag.

3. Unionens finansielle bidrag til gennemførelsesfasen er betinget af:

- a) at de deltagende stater udarbejder den strategiske forskningsagenda, skaber platformene for høring af interessenter og fastlægger gennemførelsesbestemmelser, jf. artikel 2, stk. 3, og at der sker fremskridt hen imod opfyldelsen af målsætninger og resultater som fastlagt i bilag I, afsnit 2. Kommissionen kan i givet fald rette henstillinger om en forbedring af den strategiske forskningsagenda
- b) at BONUS-EØFG godtgør, at den har kapacitet til at gennemføre BONUS, herunder modtage, tildele og overvåge Unionens finansielle bidrag i henhold til indirekte, centraliseret forvaltning i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), og artikel 56 i finansforordningen og artikel 35, artikel 38, stk. 2, og artikel 41 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig finansiel forvaltning

- c) at der opretholdes og anvendes en egnet og effektiv styringsmodel for BONUS i overensstemmelse med bilag II
- d) at BONUS-EØFG effektivt udfører aktiviteter, der vedrører gennemførelsesfasen i BONUS som fastlagt i bilag I, hvilket indebærer, at der offentliggøres forslagsindkaldelser med henblik på tildeling af støtte
- e) at hvert deltagerland forpligter sig til at bidrage med sin andel af finansieringen af BONUS, og at de rent faktisk indbetaler deres bidrag, især midler til deltagere i BONUS-projekter, der udvælges efter forslagsindkaldelser
- f) at EU's statsstøttere regler overholdes, og navnlig Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation ⁽¹⁾
- g) at der sikres en høj grad af videnskabelig ekspertise, iagttagelse af etiske principper i overensstemmelse med de generelle principper i syvende rammeprogram og overholdelse af principperne om integrering af kønsaspektet og ligestilling mellem kønnene samt princippet om bæredygtig udvikling.

Artikel 4

Det Fælles Forskningscenters deltagelse

1. Det Fælles Forskningscenter er berettiget til støtte fra BONUS på samme vilkår som deltagerlandenes støtteberettigede enheder.
2. Det Fælles Forskningscenters egne ressourcer, som ikke er dækket af finansiering fra BONUS, anses ikke for at være en del af Unionens finansielle bidrag efter artikel 1.

Artikel 5

Aftaler mellem Unionen og BONUS-EØFG

1. De nærmere bestemmelser om forvaltning af og kontrol med midler og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i den strategiske fase fastlægges i en støtteaftale, der indgås mellem Kommissionen på Unionens vegne og BONUS-EØFG i overensstemmelse med reglerne i denne afgørelse og i forordning (EF) nr. 1906/2006.

⁽¹⁾ EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

2. De nærmere bestemmelser om forvaltning af og kontrol med midler og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i gennemførelsesfasen fastlægges i en gennemførelsesaftale og i årlige finansieringsaftaler, der indgås mellem Kommissionen på Unionens vegne og BONUS-EØFG.

Gennemførelsesaftalen skal navnlig omfatte følgende:

- a) en definition af de delegerede opgaver
- b) bestemmelser om beskyttelse af EU-midler
- c) betingelser for og nærmere bestemmelser om udførelse af opgaver, herunder finansieringsregler og øvre finansieringsgrænser for BONUS-projekterne, hensigtsmæssige bestemmelser om afgrænsning af ansvar og iværksættelse af kontrol
- d) regler for rapportering til Kommissionen om, hvordan opgaverne udføres
- e) kriterier for, hvornår opgaverne ikke længere udføres
- f) nærmere bestemmelser om Kommissionens tilsyn
- g) betingelserne for anvendelsen af separate bankkonti og anvendelsen af renteafrækningen
- h) bestemmelser, der sikrer, at EU-indsatsen er synlig i forhold til andre af BONUS-EØFG's aktiviteter
- i) forpligtelse til at undlade enhver handling, der kan medføre en interessekonflikt efter artikel 52, stk. 2, i finansforordningen
- j) bestemmelser om intellektuelle ejendomsrettigheder, der opstår som følge af gennemførelsen af BONUS som nævnt i artikel 2
- k) de kriterier, der skal anvendes til midtvejsevalueringen og den endelige evaluering, herunder de i artikel 13 nævnte.

3. Kommissionen foretager en forudgående evaluering af BONUS-EØFG for at skaffe bevis for, at de procedurer og systemer, der nævnes i artikel 56 i finansforordningen, findes og fungerer efter hensigten.

*Artikel 6***Renteafkast af bidrag**

Renteafkastet af de finansielle bidrag til BONUS anses for at være indtægt for BONUS-EØFG og afsættes til BONUS.

*Artikel 7***Nedsættelse, tilbageholdelse eller indstilling af Unionens finansielle bidrag**

Hvis gennemførelsen af BONUS er utilstrækkelig, mangelfuld eller forsinket, har Unionen ret til at nedsætte, tilbageholde eller indstille sit finansielle bidrag alt efter, hvordan gennemførelsen af BONUS skrider frem.

Yder deltagerlandene ikke bidrag eller bidrager de mangelfuldt eller forsinket til finansieringen af BONUS, har Unionen ret til at nedsætte sit finansielle bidrag i forhold til størrelsen af offentlige bidrag, som deltagerlandene har ydet ifølge betingelserne i støtteaftalen, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1.

*Artikel 8***Deltagerlandenes beskyttelse af Unionens finansielle interesser**

Ved gennemførelsen af BONUS træffer deltagerlandene alle de lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige, administrative og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte Unionens finansielle interesser. Deltagerlandene træffer navnlig de nødvendige foranstaltninger til at sikre fuldstændig inddrivelse af alle Unionens fordringer i overensstemmelse med finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

*Artikel 9***Kontrol, der foretages af Kommissionen og Revisionsretten**

Kommissionen og Revisionsretten for Den Europæiske Union har ret til at foretage enhver form for kontrol og inspektion, som er nødvendig for at sikre en forsvarlig forvaltning af Unionens midler og for at beskytte Unionens finansielle interesser mod svig og uregelmæssigheder. Med henblik herpå stiller deltagerlandene og BONUS-EØFG alle relevante dokumenter til rådighed for Kommissionen og Revisionsretten.

*Artikel 10***Gensidig information**

Kommissionen fremsender alle relevante oplysninger til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. Via BONUS-EØFG opfor-

dres deltagerlandene til at forelægge eventuelle yderligere oplysninger for Kommissionen, som Europa-Parlamentet, Rådet eller Revisionsretten har anmodet om vedrørende den finansielle forvaltning af BONUS-EØFG, og som er i overensstemmelse med de generelle rapporteringskrav i artikel 13.

*Artikel 11***Deltagelse af andre medlemsstater og associerede lande**

Enhver medlemsstat og ethvert land, der er associeret med syvende rammeprogram, kan deltage i BONUS i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, litra e) og f). Medlemsstater og associerede lande, der har tilsluttet sig BONUS, anses for deltagerlande i forbindelse med denne afgørelse.

*Artikel 12***Deltagelse af andre lande**

Deltagerlandene og Kommissionen kan godkende deltagelse af ethvert andet land med forbehold af kriterierne i artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, litra e) og f), og forudsat at denne deltagelse er omfattet af den relevante internationale aftale.

Deltagerlandene og Kommissionen definerer betingelserne for, hvornår juridiske enheder, der er etableret eller bosiddende i det pågældende land, er berettiget til BONUS-støtte.

*Artikel 13***Årlig rapportering og evaluering**

I sin årlige rapport om syvende rammeprogram, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til traktatens artikel 190 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, indarbejder Kommissionen en rapport om BONUS-aktiviteterne.

Kommissionen foretager en midtvejsevaluering af BONUS senest den 31. december 2014. Denne evaluering omfatter fremskridtene med at nå målene ifølge artikel 2 og bilag I samt BONUS-programmets anbefalinger af de bedst egnede metoder til yderligere styrkelse af integrationen og højnelsen af kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen, herunder videnskabelig, forvaltningsmæssig og finansiell integration, og det evalueres desuden, om deltagerlandenes bidragsniveau er passende set ud fra deres nationale forskersamfunds potentielle behov. Kommissionen forelægger konklusionerne på midtvejsevalueringen og sine bemærkninger hertil for Europa-Parlamentet og Rådet.

Ved afslutningen af Unionens deltagelse i BONUS, dog senest den 31. december 2017, foretager Kommissionen en endelig evaluering af BONUS. Kommissionen forelægger resultaterne af denne evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. september 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL
Formand

BILAG I

MÅL FOR OG GENNEMFØRELSE AF BONUS

1. Mål For BONUS

BONUS skal styrke Østersøregionens forskningskapacitet med henblik på at understøtte udviklingen og gennemførelsen af formålstjenlige love, regler, politikker og forvaltningsmetoder, at kunne reagere effektivt på de store miljømæssige og primære samfundsrelaterede udfordringer, som regionen står over for nu og i de kommende år, og at forbedre effektiviteten og resultaterne af Østersøregionens fragmenterede miljøforskningsprogrammer og forskningstilgang. Dette skal ske ved at integrere Østersøsystemforskningen i et multinationalt program, der skal være varigt, samarbejdsbaseret, tværfagligt, velintegreret og målrettet.

BONUS skal også bidrage til etablering og strukturering af det europæiske forskningsrum i Østersøregionen.

For at nå disse mål er det nødvendigt at forbedre effektiviteten og resultaterne af Østersøregionens fragmenterede miljøforskningsprogrammer ved at integrere forskningsaktiviteterne i et multinationalt program, der skal være varigt, samarbejdsbaseret, tværfagligt, velintegreret og målrettet, til støtte for regionens bæredygtige udvikling. Til det formål skal BONUS:

- a) udarbejde en politikdrevet strategisk forskningsagenda
- b) øge koordinering og integration af bæredygtige, grænseoverskridende og tværsektorielle offentlige forskningsprogrammer
- c) øge forskningskapaciteten i de baltiske EU-medlemsstater
- d) etablere egnede platforme for høring af interessenter, herunder repræsentation af alle relevante sektorer
- e) mobilisere ekstra finansielle ressourcer fra et udbygget samarbejde på tværs af sektorerne inden for forskning i Østersøsystemet
- f) fastlægge egnede gennemførelsesbestemmelser, der kan sikre en effektiv gennemførelse af BONUS gennem en fælles ledelses- og styringsstruktur, der har status af juridisk enhed
- g) iværksætte forslagsindkaldelser, der skal være tværematiske, strategisk målrettede og omfatte flere partnere.

2. Strategisk Fase

2.1. Mål

Den strategiske fase udgør forberedelsen af gennemførelsesfasen. Den omfatter strategisk udvikling af BONUS for at sikre, at der kan opnås en optimal integration af Østersøsystemforskningen. Inddragelsen af interessenter og brugergrupper skal i den strategiske fase søges udbygget for at sikre, at forskningen er relevant for politikfastlæggelsen og forvaltningen, at prioriteringen af forskningstemaer er drevet af politiske behov, og at forskerne og deres respektive forskningsinstitutioner samt de brede interessentsamfund søges inddraget fuldt ud.

2.2. Frembragte resultater

BONUS-EØFG skal sende Kommissionen de frembragte resultater, der er beskrevet i nedenstående afsnit, senest 15 måneder efter indledningen af den strategiske fase.

Kommissionen skal yde rådgivning og bistand efter anmodning fra BONUS-EØFG under udarbejdelsen af disse resultatforventninger. BONUS-EØFG skal rapportere om fremskridtene på anmodning fra Kommissionen.

2.2.1. Den strategiske forskningsagenda

Den strategiske forskningsagenda skal udarbejdes og aftales i samråd med deltagerlandene, en bred vifte af interessenter og Kommissionen. Den skal danne grundlag for et politikdrevet program. Den skal udvide forskningens fokus til ud over det marine økosystem også at omfatte hele afvandingsområdet gennem en tilgang, der tager hensyn til de hovedproblemer, der påvirker økosystemernes kvalitet og produktivitet i Østersøregionen.

Den skal indeholde en beskrivelse af udgangspunktet og den mest avancerede Østersøsystemforskning, tilvejebringe en klar strategisk vision og en køreplan for, hvordan de angivne mål nås, og foreslå vejledende, politikdrevne emner til indkaldelser, budgetter herfor, tidsplan for offentliggørelsen og projekternes forventede varighed. Herudover skal den omfatte foranstaltninger til at imødekomme nye forskningsbehov, fremme integrationen af forskningen i hele Østersøregionen og indeholde en fælles køreplan for fælles anvendelse og eventuel planlægning af fremtidige investeringer i regional infrastrukturkapacitet.

2.2.2. Platforme for høring af interessenter

På grundlag af en omfattende analyse af relevante BONUS-interessenter på lokal, national, regional og europæisk plan skal der etableres platforme og mekanismer for høring af interessenter med sigte på at styrke og institutionalisere inddragelsen af interessenter fra alle relevante sektorer med det formål at identificere kritiske mangler, prioritere forskningstemaer og øge udnyttelsen af forskningsresultaterne. Dette indebærer deltagelse af forskere, bl.a. fra andre relevante naturvidenskaber uden for det marine område og fra sociale og økonomiske forskningsdiscipliner, for at sikre den fornødne tværfaglighed i udformningen af den strategiske forskningsagenda, dens strategiske vision og forskningsprioriteterne.

Der skal nedsættes et forum for sektorforskning (et organ bestående af repræsentanter fra ministerier og andre aktører, der arbejder med Østersøsystemforskning og -forvaltning) som et permanent organ, der skal støtte BONUS og være ansvarligt for at drøfte planlægning, resultater og nye forskningsbehov set i et beslutningstagningsperspektiv. Forummet skal befordre og fremme integrationen af forskningen i hele Østersøregionen, herunder fælles brug og planlægning af infrastrukturkapacitet, hjælpe med at påpege forskningsbehov, fremme udnyttelsen af forskningsresultaterne og lette integrationen af forskningsfinansieringen.

2.2.3. Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne skal omfatte alle aspekter, der sikrer den vellykkede gennemførelse af den strategiske forskningsagenda. Hvor det er relevant, skal de følge reglerne for syvende rammeprogram. Der skal bl.a. findes bestemmelser om:

- a) at træffe de foranstaltninger (udkast til dokumenter, fastlæggelse af procedurer, ansættelse og uddannelse af personale), som finansforordningen kræver i henseende til indirekte, centraliseret forvaltning
- b) at indhente formelle tilsagn fra deltagerlandene om mindst 48,75 mio. EUR, hvoraf maksimalt 25 % må være naturalieinfrastrukturbidrag
- c) at tilvejebringe et realistisk og evidensbaseret skøn over værdien af deltagerlandenes naturalieinfrastrukturbidrag
- d) at udarbejde en udtømmende liste over al infrastruktur, herunder kontakter til ejerne, operatørerne eller andre ansvarlige myndigheder, og offentliggøre og ajourføre den, når det er nødvendigt
- e) at sikre, at der aftales og indføres fælles gennemførelsesbestemmelser om de støtteaftaler med BONUS-støttemodtagerne, der skal indgås centralt med BONUS-EØFG, herunder fælles og aftalte regler for deltagelse, model til støtteaftale, retningslinjer for ansøgere, deltagere og uafhængige evalueringsekspertter, og bestemmelser om revision af støttemodtagere, herunder mulighed for, at Kommissionen og Revisionsretten foretager disse revisioner
- f) at udvikle en egnet forvaltningsstruktur til forvaltningen af BONUS i alle faser af projektets livscyklus
- g) at sikre, at der tilvejebringes tilstrækkelig finansiering til at styrke BONUS-EØFG med hensyn til menneskelige ressourcer og tværfaglig ekspertise, så den kan understøtte de strategiske aspekter og den effektive gennemførelse af BONUS
- h) at udvikle en finansieringsstruktur for finansieringen af BONUS-projekter
- i) at udforme en kommunikations- og formidlingsstrategi, som så vidt muligt sikrer, at resultaterne og dataene følger standarderne for EMODNET (European Marine Observation and Data Network).

Med hensyn til naturalieinfrastrukturbidrag skal der udformes en specifik tilgang og udarbejdes regler i den strategiske fase, som deltagerlandene skal forpligte sig til at følge med hensyn til gratis at stille infrastruktur til rådighed for BONUS-støttedtagerne (især forskningsskibe). Udgifter til brug af denne infrastruktur er ikke støtteberettigede projektkomkostninger. I den henseende skal BONUS-EØFG indgå relevante aftaler med deltagerlandene eller infrastrukturejerne, som skal:

- a) definere metodologien for evaluering af naturalieinfrastrukturbidrag
- b) sikre, at BONUS-EØFG, Kommissionen og Revisionsretten kan revidere adgangen til og anvendelsen af infrastrukturen og de udgifter, der er forbundet hermed
- c) fastlægge, at de kontraherende parter årligt skal indberette omkostningerne ved at stille infrastruktur til rådighed for BONUS-støttedtagerne.

2.2.4. EU-tilskud til den strategiske fase

Støtteberettigede udgifter skal refunderes med op til 50 % og skal være de faktiske omkostninger, som BONUS-EØFG har haft og registreret i sine regnskaber, og som har været nødvendige for at nå målene i punkt 1. Udgifterne kan være støtteberettigede fra den 1. januar 2010 og skal defineres yderligere i støtteaftalen for den strategiske fase.

3. Gennemførelsesfase

Forudsat at de i artikel 3, stk. 3, litra a), omhandlede betingelser er opfyldt, og den forudgående revision af BONUS-EØFG er positiv, skal Kommissionen og BONUS-EØFG indgå gennemførelsesaftalen.

3.1. Mål

I løbet af gennemførelsesfasen skal der offentliggøres og gennemføres fælles forslagsindkaldelser med henblik på finansiering af strategisk målrettede BONUS-projekter, der retter sig mod målene for BONUS. Emnerne skal tages fra den strategiske forskningsagenda for BONUS, så vidt muligt overholde den fastlagte køreplan og dække forskning, teknologisk udvikling og uddannelses- og/eller formidlingsaktiviteter.

3.2. Gennemførelse af BONUS-projekter

BONUS-projekterne skal gennemføres gennem tværnationale projekter med mange partnere og mindst tre uafhængige støtteberettigede juridiske enheder fra tre forskellige medlemsstater eller associerede lande, hvoraf mindst to skal være fra deltagerlandene.

De juridiske enheder fra medlemsstaterne og de associerede lande kan modtage BONUS-finansiering. Ethvert konsortium, der indsender et forslag til et BONUS-projekt, kan inddrage deltagere fra et tredjeland, forudsat at konsortiet realistisk kan sikre, at det har de nødvendige ressourcer til at dække omkostningerne ved en sådan deltagelse fuldt ud.

I hver forslagsindkaldelse skal de videnskabelige emner tydeligt angives. Disse emner skal identificeres af BONUS-EØFG i samråd med Kommissionen. Når emnerne identificeres, skal der tages hensyn til nye behov, resultater og udbytter af tidligere gennemførte projekter og af de brede interessenthøringer, der er fortaget i den strategiske fase og i hele BONUS' løbetid.

BONUS-EØFG skal offentliggøre forslagsindkaldelserne så bredt som muligt ved hjælp af specifikke kommunikationsmidler, navnlig internetsider om syvende rammeprogram, og henvende sig til alle relevante interessenter ved brug af fagpresse og brochurer. Forslagsindkaldelserne skal være åbne i mindst tre måneder. Projektforslagene skal indsendes centralt til BONUS-EØFG af ansøgerne som svar på indkaldelserne og behandles i en evalueringsprocedure i ét trin.

Projektforslagene skal evalueres og udvælges centralt på grundlag af en uafhængig gennemgang på baggrund af fastlagt støtteberettigelse og udvælgelses- og tildelingskriterier. De centrale evalueringskriterier er videnskabelig ekspertise, gennemførelsens kvalitet og den forventede virkning af projektet. De centrale evalueringskriterier skal fremgå af forslagsindkaldelserne. Der kan indføres yderligere kriterier, forudsat at de offentliggøres i forslagsindkaldelsen, er ikke-diskriminerende og ikke har forrang frem for de centrale evalueringskriterier.

BONUS-EØFG skal sikre, at hvert indkommet forslag evalueres med bistand fra mindst tre uafhængige eksperter, som den selv udpeger, ud fra de kriterier, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1906/2006. Hvert projektforslag får en karakter. De uafhængige eksperter skal gennemgå projekterne i henhold til evalueringskriterierne og give dem karakterer på en skala fra 0 til 5 pr. kriterium efter reglerne for indsendelse af forslag og de tilhørende evaluerings-, udvælgelses- og tildelingsprocedurer i syvende rammeprogram.

BONUS-EØFG skal udarbejde en finansieringsliste, der er i streng overensstemmelse med resultaterne af den uafhængige evaluering. De uafhængige eksperters karakterliste skal betragtes som bindende for tildelingen af BONUS-midler.

Den administrative forvaltning af støtten til de udvalgte BONUS-projekter skal varetages centralt under BONUS-EØFG's ansvar.

3.3. Yderligere aktiviteter

Ud over forvaltningen af BONUS, der er omtalt i punkt 3.1 og 3.2, skal BONUS-EØFG også foretage følgende:

- a) regelmæssig opdatering af den strategiske forskningsagenda og prioritering af forskningstemaer, så der tages hensyn til nye behov og resultater og udbytte af de tidligere gennemførte projekter og de brede interessenthøringer, der nævnes i punkt 2.2.2
- b) befordring af adgangen til enestående forskningsinfrastrukturer og -faciliteter for tværnationale og tværfaglige forskningsteam fra BONUS-finansierede projekter
- c) fremme af en effektiv grænseflade mellem forskere og politikere for at sikre en optimal udnyttelse af forskningsresultaterne
- d) fremtidssikring af finansiering fra deltagerlandene, så BONUS kan blive bæredygtigt uden EU-tilskud i perioden efter afslutningen af gennemførelsesfasen
- e) udbygning af samarbejdet mellem de regionale miljøforskningsprogrammer og de relevante forskersamfund i de øvrige europæiske havs afvandingsområder
- f) kommunikations- og formidlingsaktiviteter
- g) BONUS-EØFG skal gå proaktivt ind i udvekslingen af bedste praksis med andre europæiske regionale afvandingsområder og kontakten til det europæiske plan for at sikre harmonisering og strømlining.

3.4. Bidrag i gennemførelsesfasen

BONUS' gennemførelsesfase samfinansieres af deltagerlandene og Unionen i en periode på mindst fem år, indtil alle BONUS-finansierede projekters livscyklus er afsluttet, på den betingelse at Unionens forpligtelser er opfyldt frem til 2013, og alle indberetningsforpligtelser over for Kommissionen er opfyldt. Unionens finansielle bidrag i gennemførelsesfasen skal matche de kontante bidrag og naturalieinfrastrukturbidragene fra deltagerlandene til BONUS-projekterne, der ydes gennem BONUS-EØFG, samt de løbende omkostninger, som BONUS-EØFG afholder i gennemførelsesfasen. Disse omkostninger må ikke overstige 5 mio. EUR.

BONUS-EØFG skal være modtager og forvalter af Unionens finansielle bidrag. Et deltagerland kan beslutte at forvalte sit eget nationale tilskud og at øremærke sit kontante bidrag udelukkende til intern forskning, som udvælges på centralt plan, eller at lade sit kontante bidrag forvaltes centralt af BONUS-EØFG.

På de betingelser, der er aftalt i de årlige finansieringsaftaler nævnt i artikel 5, stk. 2, skal Unionens finansielle bidrag udbetales på grundlag af bilag for deltagerlandenes betaling af kontante bidrag til BONUS-støttemodtagerne eller til BONUS-EØFG og for tilvejebringelse af naturalieinfrastrukturbidrag til BONUS-projekter.

Støttemodtagernes korrekte anvendelse af BONUS-midlerne er BONUS-EØFG's ansvar og skal fastslås ved den uafhængige finansielle revision af projekterne, som BONUS-EØFG selv foretager eller lader foretage.

3.5. *Finansiering af BONUS-projekter*

Med forbehold af artikel 3, stk. 3, litra f), skal finansieringen af BONUS-projekterne dække op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger, som skal beregnes ifølge fælles finansieringsregler og -satser, således som BONUS-EØFG har fastlagt dem i gennemførelsesbestemmelserne, og som Kommissionen har godkendt dem i gennemførelsesaftalen.

BILAG II

FORVALTNING AF BONUS

BONUS skal forvaltes af BONUS-EØFG gennem dens sekretariat. BONUS-EØFG har oprettet følgende strukturer i forbindelse med BONUS:

- a) styringskomité
  - b) sekretariat
  - c) det rådgivende organ
  - d) forum for sektorforskning, og
  - e) forum for projektkoordinatorer.
- a) *Styringskomitéen* skal være højeste myndighed for BONUS-EØFG og være dens beslutningstagende organ og bestyrelse, der leder sekretariatet. Styringskomitéen skal bestå af ledende medarbejdere i forskningsfinansierings- og forvaltningsinstitutioner, som udpeges af medlemmerne af BONUS-EØFG. Der skal være et formandskab, som besættes på skift mellem medlemmerne af BONUS-EØFG ved årlig rotation. Eksekutivkomitéen, som består af den nuværende samt den forrige og den næste formand, skal støtte sekretariatet i sager af strategisk betydning. Under hensyntagen til forslag fra sekretariatet skal styringskomitéen træffe beslutning om de strategiske retningslinjer for BONUS, herunder beslutningerne om definering og ajourføring af BONUS, planlægning af forslagsindkaldelser, budgetprofil, støtteberettigelses- og udvælgelseskriterier, udvalget af evalueringseksperter, godkendelse af karakterlisterne over BONUS-projekter, der skal finansieres, overvågning af fremskridtene med de støttede BONUS-projekter og tilsyn med, om sekretariatet udfører arbejdet i forbindelse med BONUS på tilstrækkelig og korrekt vis.
- b) *Sekretariatet* skal ledes af den administrerende direktør, som skal gennemføre styringskomitéens beslutninger og optræde som hovedrepræsentant for BONUS over for både Kommissionen og de forskellige nationale finansieringsorganer. Sekretariatet får ansvaret for den overordnede koordinering og overvågning af aktiviteterne i BONUS, offentliggørelse, evaluering og resultatet af forslagsindkaldelserne og overvågning af de finansierede projekter set fra såvel det kontraktlige som det videnskabelige perspektiv og med henblik på rapportering om fremskridtene til styringskomitéen. Det får også ansvaret for planlægning og tilrettelæggelse af interessenthøringerne og høring af det rådgivende organ og den efterfølgende integration og strømlining af høringsresultaterne i den strategiske forskningsagenda samt for fremme af effektive grænseflader mellem forskere og politikere.
- c) *Det rådgivende organ* skal bistå styringskomitéen og sekretariatet. Det skal bestå af forskere med høj international anseelse, repræsentanter for relevante interessenter, herunder f.eks. turisme, vedvarende energi, fiskeri og akvakultur, søtransport, bioteknologi og teknologileverandører foruden både erhvervs- og civilsamfundsorganisationer med interesse i disse sektorer, andre integrerede Østersøforskningsprogrammer og øvrige europæiske regionale have. Det skal give uafhængig rådgivning, vejledning og anbefalinger vedrørende videnskabs- og politikrelaterede emner inden for BONUS, herunder rådgivning om mål, prioriteter og retningslinjer for BONUS, metoder til styrkelse af resultaterne af BONUS og forskningsresultaternes levering og kvalitet, kapacitetsopbygning, netværksarbejde og arbejdets relevans for opnåelsen af målene for BONUS. Det skal også bistå med udnyttelsen og formidlingen af resultaterne af BONUS.
- d) *Forummet for sektorforskning* skal bestå af repræsentanter fra ministerier og andre aktører, der arbejder med forskning og forvaltning i Østersøsystemet. Det skal samles en gang om året til samråd og drøfte udbyttet af BONUS og nye forskningsbehov set i et beslutningstagningsperspektiv. Det skal tjene som forum for fremme af integrationen af forskningen i hele Østersøregionen, herunder relevant sektorfinansieret forskning og brug og planlægning af fælles infrastrukturer.
- e) *Forummet for projektkoordinatorer* skal bestå af koordinatorerne for de projekter, der finansieres gennem BONUS. Det skal bistå sekretariatet med den videnskabelige koordinering af BONUS og integration og sammenfatning af forskningsresultaterne.
-

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 863/2010

af 29. september 2010

om ændring af forordning (EF) nr. 967/2006 for så vidt angår frister for eksport af sukker og told på sukker produceret ud over kvoten

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 134 og artikel 161, stk. 3, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 967/2006 af 29. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår produktion ud over kvoterne inden for sukkersektoren ⁽²⁾ fastsætter frister for eksport af sukker og afgifter på sukker produceret ud over kvoten.

(2) Artikel 19, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 967/2006 fastsætter, at eksporteret sukker, der er produceret ud over kvoten, skal fabrikanten inden den 1. april efter det produktionsår, i hvilket overskuddet er blevet produceret, sende det kompetente organ i medlemsstaten beviser for eksporten.

(3) Hvis destinationen er udelukket med hensyn til eksport af sukker/isoglucose, der er produceret ud over kvoten, skal fabrikanten fremsende bevis for ankomst til destinationen i henhold til artikel 4c i Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 ⁽³⁾. Erfaringen har vist, at det for visse

bestemmelsessteder kan tage længere tid at opnå de nødvendige dokumenter. Det er derfor hensigtsmæssigt at skabe en mulighed for at forlænge fristen i disse tilfælde.

(4) Hvis fristen for at fremsende bevis for eksport til den kompetente myndighed i medlemsstaten forlænges, skal fristen for medlemsstaten til at anmelde de totale afgifter, som fabrikanter skal betale, og fristen for fabrikanterne til at betale afgifterne også forlænges. Ligeledes bør fristerne for medlemsstaterne til at udarbejde og meddele Kommissionen mængden af overskud ændres.

(5) Artikel 3, 4 og 19 i forordning (EF) nr. 967/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 967/2006 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 2, indsættes følgende andet afsnit:

»Hvis medlemsstaterne anvender muligheden, der er fastlagt i artikel 19, stk. 3, fastsættes de frister, der er omhandlet i første afsnit, til henholdsvis 1. november og 1. december.«

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176 af 30.6.2006, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

2) I artikel 4, stk. 3, indsættes følgende andet afsnit:

»Hvis medlemsstaterne anvender muligheden, der er fastlagt i artikel 19, stk. 3, fastsættes den frist, der er omhandlet i første afsnit, til 31. december.«

3) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, litra c), nr. ii), affattes således:

»ii) de i artikel 31 og 32 i forordning (EF) nr. 376/2008 omhandlede dokumenter, og hvis visse destinationer er udelukket med hensyn til eksport af sukker og/eller isoglucose, der er produceret ud over kvoten, de dokumenter, der er omhandlet i

artikel 4c i forordning (EF) nr. 951/2006, der er nødvendige for, at sikkerheden kan frigives«

b) som stk. 3 indsættes:

»3. Hvis visse destinationer er udelukket med hensyn til eksport af sukker og/eller isoglucose, der er produceret ud over kvoten, kan medlemsstaterne efter skriftlig anmodning fra fabrikanten forlænge den frist til 1. april, der er fastsat i stk. 2, litra c), med op til seks måneder for fremsendelse af de i stk. 2, litra c), nr. ii), omhandlede dokumenter.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2010.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 864/2010**af 29. september 2010****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2010.

*For Kommissionen
På formandens vegne*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	84,4
	MK	52,7
	TR	50,2
	ZZ	62,4
0707 00 05	TR	128,7
	ZZ	128,7
0709 90 70	TR	115,8
	ZZ	115,8
0805 50 10	AR	126,2
	CL	124,0
	EG	66,3
	IL	120,5
	MA	157,0
	TR	97,5
	UY	128,7
	ZA	102,7
	ZZ	115,4
0806 10 10	TR	118,2
	ZA	56,9
	ZZ	87,6
0808 10 80	AR	56,1
	AU	217,4
	BR	48,8
	CL	112,7
	CN	82,6
	NZ	95,9
	US	85,0
	ZA	82,8
	ZZ	97,7
0808 20 50	CN	81,6
	ZA	88,6
	ZZ	85,1
0809 30	TR	187,5
	ZZ	187,5
0809 40 05	BA	53,5
	IL	173,4
	MK	45,0
	ZZ	90,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 865/2010**af 29. september 2010****om fastsættelse af minimumssalgsprisen for smør i forbindelse med den syvende særlige licitation som led i den licitation, der blev indledt ved forordning (EU) nr. 446/2010**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 43, litra j), sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 446/2010 ⁽²⁾ blev der indledt en licitation med henblik på salg af smør i henhold til betingelserne i Kommissionens forordning (EU) nr. 1272/2009 af 11. december 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår opkøb og salg af landbrugsprodukter ved offentlig intervention ⁽³⁾.
- (2) Ifølge artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1272/2009 fastsætter Kommissionen på grundlag af de bud, der modtages ved hver særlig licitation, en minimumssalgspris eller beslutter ikke at fastsætte en minimumssalgspris.

- (3) På grundlag af de bud, der er modtaget ved den syvende særlige licitation, bør der fastsættes en minimumssalgspris for smør oplagret i Frankrig på grund af den meget lille mængde, der er oplagret i denne medlemsstat. For smør, der er oplagret i andre medlemsstater end Frankrig, bør der ikke fastsættes nogen minimumssalgspris.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den syvende særlige licitation med henblik på salg af smør som led i den licitation, der blev indledt ved forordning (EU) nr. 446/2010, for hvilken fristen for afgivelse af bud udløb den 21. september 2010, fastsættes minimumssalgsprisen for smør oplagret i Frankrig til 356,00 EUR/100 kg.

I forbindelse med den pågældende særlige licitation fastsættes der ingen minimumssalgspris for smør oplagret i andre medlemsstater end Frankrig.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. september 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2010.

For Kommissionen
På formandens vegne
Jean-Luc DEMARTY
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 126 af 22.5.2010, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 349 af 29.12.2009, s. 1.

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 27. september 2010

om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland og Storhertugdømmet Luxembourg til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2010/579/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Luxembourgs område i overensstemmelse med en aftale indgået mellem de to lande.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved breve registreret i Kommissionens Generalsekretariatet henholdsvis den 15. oktober og den 18. november 2009 anmodede Forbundsrepublikken Tyskland og Storhertugdømmet Luxembourg om bemyndigelse til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF, i forbindelse med istandsættelse og vedligeholdelse af en grænsebro.

(2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 25. februar 2010 de øvrige medlemsstater om Forbundsrepublikken Tysklands og Storhertugdømmet Luxembourgs anmodning. Ved brev af 2. marts 2010 underrettede Kommissionen Forbundsrepublikken Tyskland og Storhertugdømmet Luxembourg om, at den var i besiddelse af alle de nødvendige oplysninger for at vurdere anmodningerne.

(3) Formålet med foranstaltningen er, at en grænsebro over Mosel og den tilhørende byggeplads, for så vidt angår levering af varer og tjenesteydelser, erhvervelser inden for Fællesskabet af varer og indførsel af varer, der er bestemt til istandsættelsen og den efterfølgende vedligeholdelse af den nævnte bro, skal betragtes som værende fuldt ud beliggende på Storhertugdømmet

(4) Anvendes der ikke en sådan foranstaltning, vil det være nødvendigt at fastslå, om Forbundsrepublikken Tyskland eller Storhertugdømmet Luxembourg er beskatningsstedet. De grænsebroarbejder, der gennemføres på tysk område, ville være underlagt moms i Tyskland, mens arbejder gennemført i Storhertugdømmet Luxembourg ville være underlagt moms i Luxembourg. Broen krydser desuden et område, der forvaltes i fællesskab (condominium), og arbejdet i dette område ville ikke udelukkende kunne tilskrives den ene eller den anden af de to medlemsstaters område med henblik på at fastslå et enkelt leveringssted.

(5) Formålet med foranstaltningen er derfor at forenkle proceduren for opkrævning af moms for istandsættelse og vedligeholdelse af den pågældende bro.

(6) Fravigelsen får ingen negative virkninger for Unionens egne indtægter fra moms —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som en fravigelse af artikel 5 i direktiv 2006/112/EF bemyndiges Forbundsrepublikken Tyskland og Storhertugdømmet Luxembourg herved, hvad angår den eksisterende grænsebro over floden Mosel, som forbinder den tyske motorvej B 419 og den luxembourgske motorvej N1 mellem Wellen og Grevenmacher, til at betragte den nævnte bro og den tilhørende byggeplads som værende fuldt ud beliggende på Storhertugdømmet Luxembourgs område, for så vidt angår leverancer af varer og tjenesteydelser, erhvervelser inden for Fællesskabet af varer og indførsel af varer, der er bestemt til istandsættelsen eller den efterfølgende vedligeholdelse af den nævnte bro.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland og Storhertugdømmet Luxembourg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 27. september 2010

om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(2010/580/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 29. januar 2010 anmodede Kongeriget Nederlandene om bemyndigelse til at anvende særlige afgiftsforanstaltninger i konfektionsbranchen som tidligere tilladt i et begrænset tidsrum ved beslutning 2007/740/EF⁽²⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 25. februar 2010 de øvrige medlemsstater om Kongeriget Nederlandenes anmodning. Ved brev af 2. marts 2010 underrettede Kommissionen Nederlandene om, at den var i besiddelse af alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at vurdere anmodningen.
- (3) Ordningen vil bemyndige Kongeriget Nederlandene til at anvende et system i konfektionsbranchen, hvorved forpligtelsen til at erlægge merværdiafgift til statskassen flyttes fra underleverandøren til konfektionsfabrikken (hovedentreprenøren). Systemet vil udgøre en momsopkrævningsprocedure, der kun omfatter operationer i tidligere led i distributionskæden, og det vil derfor ikke finde anvendelse på erhvervsdrivende, der sælger til den endelige forbruger. Proceduren tager sigte på at bekæmpe en bestemt type svig på det indenlandske produktionsmarked.
- (4) Sådanne ordninger har tidligere vist sig at være en effektivt forebyggende foranstaltning i en sektor, hvor opkrævning af moms vanskeliggøres af problemerne med at identificere og overvåge underleverandørernes aktiviteter. Den pågældende foranstaltning skal derfor betragtes som et tiltag, der skal forhindre visse former for momsunddragelse og momsundgåelse i konfektionsbranchen.
- (5) Placeringen af konfektionsfabrikker påvirkes af lave lønomkostninger, og underleverandører flytter nemt fra et land til et andet. Ved beslutning 2007/740/EF blev Kongeriget Nederlandene derfor forpligtet til at overvåge og evaluere virkningerne af disse faktorer på fravigelsens effektivitet og forelægge Kommissionen en rapport senest den 31. juli 2009.
- (6) Ifølge den nævnte rapport er forekomsten af svig blevet betydeligt mindre, og antallet af konfektionsvirksomheder, der er omfattet af momsopkrævningsproceduren efter beslutning 2007/740/EF, faldet støt som følge af fravigelsen og udviklingen på de internationale markeder. Konfektionsbranchen i Kongeriget Nederlandene er derfor på vej tilbage til en stabil situation.
- (7) For at fuldende processen har Kongeriget Nederlandene anmodet om, at foranstaltningen videreføres for en begrænset periode, og medlemsstaten har samtidig oplyst, at en endelig beslutning om mulig ophævelse af foranstaltningen vil blive truffet i 2011. Fravigelsen bør derfor fortsat gælde indtil den 31. december 2012.
- (8) Skulle Kongeriget Nederlandene overveje at anmode om, at fravigelsen videreføres efter 2012, bør medlemsstaten sammen med anmodningen om videreførelse forelægge Kommissionen en ny evalueringsrapport senest den 1. april 2012.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets beslutning 2007/740/EF af 13. november 2007 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 300 af 17.11.2007, s. 71).

(9) Fravigelsen har ingen negative virkninger for Den Europæiske Unions egne momsindtægter, og den har heller ingen indvirkning på størrelsen af det momsbeløb, der skal erlægges i forbindelse med det endelige forbrug —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Uanset artikel 193 i direktiv 2006/112/EF bemyndiges Kongeriget Nederlandene til indtil den 31. december 2012 at anvende en ordning i konfektionsbranchen, hvorved forpligtelsen til at erlægge merværdiafgift til statskassen flyttes fra underleverandøren til konfektionsvirksomheden (hovedentreprenøren).

Artikel 2

En eventuel anmodning om at anvende ordningen efter 2012 skal ledsages af en rapport, som Kongeriget Nederlandene sender til Kommissionen senest den 1. april 2012, og som navnlig vedrører foranstaltningens effektivitet og eventuelle beviser for udflytning af underleverandører i konfektionsbranchen til andre lande.

Artikel 3

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Den anvendes fra den 1. januar 2010.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 27. september 2010

om tilladelse til Republikken Polen til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2010/581/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 16. november 2009 anmodede Polen om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF om retten til at fradrage indgående afgifter (i det følgende benævnt »den særlige foranstaltning«).
- (2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, underrettede Kommissionen ved brev af 14. december 2009 de øvrige medlemsstater om Polens anmodning. Ved brev af 17. december 2009 meddelte Kommissionen Polen, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.
- (3) Polen anvender en begrænsning af momsfradraget for personbiler. Nogle motorkøretøjer, som ikke er personbiler, er imidlertid på grund af deres konstruktion også egnede til privat og erhvervsmæssig brug.
- (4) Når en afgiftspligtig person i dag har til hensigt at bruge et andet køretøj end en personbil til privat brug, for hvilket køretøj vedkommende helt eller delvist har fradraget den indgående afgift ved købet, ny erhvervsløst indtægt, indførsel, lejen eller leasingen, skal han betale afgift af brugen heraf. Den private brug er imidlertid vanskelig for den afgiftspligtige person at godtgøre nogenlunde præcist og for skattemyndighederne at kontrollere.

(5) For at forenkle proceduren for opkrævning af merværdiafgift (moms) og for at forhindre momsunddragelse eller momsundgåelse har Polen anmodet om en fravigelse for at begrænse retten til fradrag af moms for så vidt angår andre motorkøretøjer end personbiler, der kan anvendes til både erhvervsmæssig og privat brug, til 60 % af den moms, der pålægges ved køb, ny erhvervsløst indtægt, indførsel, leje eller leasing op til maksimalt 6 000 PLN for at hindre et overdrevent momsfradrag ved køb, leje eller leasing af luksusbiler, som mest sandsynligt bliver anvendt til privat brug. Den afgiftspligtige person vil herefter ikke længere skulle betale afgift af den private brug af køretøjet.

(6) Den særlige foranstaltning bør kun finde anvendelse på motorkøretøjer, som ikke er personbiler, med en maksimal lasteevne på over 500 kg og en maksimal vægt på 3,5 ton. Køretøjer til særlige formål såsom vejservicekøretøjer, rustvogne og læssemaskiner samt køretøjer med henblik på videresalg og leje bør ikke være omfattet af fravigelsen.

(7) Tilladelsen skal være gyldig i en begrænset periode og bør derfor udløbe den 31. december 2013. På baggrund af den erfaring, der opnås indtil denne dato, skal der foretages en vurdering af, om fravigelsen fortsat er berettiget.

(8) Fravigelsen har ikke negative indvirkninger på Unionens egne indtægter hidrørende fra merværdiafgift —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved fravigelse af artikel 168 i direktiv 2006/112/EF gives Republikken Polen herved tilladelse til at begrænse momsfradrag til 60 % ved køb, ny erhvervsløst indtægt, indførsel, leje eller leasing af motorkøretøjer, som ikke er personbiler, til en værdi af højst 6 000 PLN.

Denne begrænsning finder kun anvendelse på motorkøretøjer, som ikke er personbiler, med en maksimal tilladt lasteevne på mere end 500 kg og en samlet maksimal vægt på 3,5 ton.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 2

Artikel 1 finder ikke anvendelse på de følgende kategorier af køretøjer:

- a) køretøjer, der er erhvervet med henblik på videresalg, leje eller leasing
- b) køretøjer, der i overensstemmelse med kriterier fastsat i fiskale bestemmelser, kan betragtes som køretøjer, som i princippet er last- og varebiler
- c) køretøjer til særlige formål
- d) køretøjer, der er konstrueret til transport af mindst ti personer inklusive chaufføren.

Artikel 3

Ved fravigelse af artikel 26, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/112/EF gives Republikken Polen tilladelse til ikke at anse privat brug eller mere generelt anden brug end erhvervs-

brug af et køretøj, som er omfattet af den i nærværende afgørelses artikel 1 nævnte begrænsning, der udøves af en afgiftspligtig person eller dennes personale, for levering af en tjenesteydelse mod vederlag.

Artikel 4

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Den udløber den 31. december 2013.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Republikken Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 27. september 2010

om tilladelse til Den Franske Republik og Den Italienske Republik til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 5 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2010/582/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved breve registeret i Kommissionen Generalsekretariat henholdsvis den 19. juni 2009 og den 19. november 2009 anmodede Italien og Frankrig om tilladelse til at indføre en særlig afgiftsforanstaltning i forbindelse med driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af den eksisterende vej tunnel Col de Tende samt opførelsen, driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af en ny tunnel, der skal ligge langs med den eksisterende tunnel (i det følgende benævnt »foranstaltningen«).
- (2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om Frankrigs og Italiens anmodninger ved brev af 14. december 2009. Ved brev af 17. december 2009 underrettede Kommissionen Frankrig og Italien om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.
- (3) Vejtunnellen Col de Tende er en fast vejforbindelse mellem Frankrig og Italien. I en aftale af 12. marts 2007 mellem disse to medlemsstater blev Italien udpeget som ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af den eksisterende tunnel samt for opførelsen, driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af den nye tunnel, som, når den er opført, vil lede trafikken i den modsatte retning end den eksisterende tunnel.
- (4) Ifølge foranstaltningen vil hele anlægsområdet for den eksisterende tunnel samt anlægsområdet for den nye tunnel blive anset for at være omfattet af Italiens område med hensyn til levering af varer, tjenesteydelser, erhvervelser inden for Fællesskabet og indførsler med henblik på opførelsen samt driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af de to tunneller. I mangel af en sådan

foranstaltning ville det som følge af territorialitetsprincippet være nødvendigt ved hver leverance at fastslå, hvorvidt beskatningsstedet er Frankrig eller Italien.

- (5) Hensigten med foranstaltningen er derfor at forenkle proceduren for opkrævning af merværdiafgift på driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af den eksisterende tunnel samt opførelsen, driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af den nye tunnel.
- (6) Fravigelsen har ikke negative indvirkninger på Unionens egne indtægter hidrørende fra merværdiafgift —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved fravigelse af artikel 5 i direktiv 2006/112/EF gives Den Franske Republik og Den Italienske Republik tilladelse til at anse hele anlægsområdet for den eksisterende vej tunnel Col de Tende samt anlægsområdet for den nye vej tunnel Col de Tende, der skal ligge langs med den eksisterende tunnel, for at være omfattet af Italiens område med hensyn til levering af varer, tjenesteydelser, erhvervelse af varer inden for Fællesskabet og indførsler med henblik på opførelsen og den efterfølgende drift, vedligeholdelse og sikkerhed af den nye tunnel samt driften, vedligeholdelsen og sikkerheden af den eksisterende tunnel.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik og Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 27. september 2010

om tilladelse til Rumænien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2010/583/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved brev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 23. september 2009 anmodede Rumænien om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF.

(2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 14. december 2009 de øvrige medlemsstater om Rumæniens anmodning. Ved brev af 17. december 2009 underrettede Kommissionen Rumænien om, at den var i besiddelse af alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

(3) I artikel 193 i direktiv 2006/112/EF fastsættes det, at det generelt påhviler den afgiftspligtige person, som leverer varerne eller ydelserne, at betale merværdiafgiften (momsen) til afgiftsmyndighederne. Formålet med den fravigelse, Rumænien har anmodet om, er at lægge momsbetalingspligten over på modtagerne af leverancer af varer eller tjenesteydelser i to specifikke situationer. Den første omfatter de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person leverer træprodukter, som defineret i den nationale lovgivning. Den anden omfatter de tilfælde, hvor varer og/eller tjenesteydelser leveres af afgiftspligtige personer (undtagen detailhandlere), som er omfattet af en insolvensprocedure.

(4) Insolvente virksomheder er på grund af finansielle vanskeligheder ofte forhindret i at betale momsen på deres leverancer af varer eller tjenesteydelser til de kompetente myndigheder. Modtageren af sådanne varer eller tjenesteydelser kan dog i princippet fradrage momsen, også selv om leverandøren ikke har indbetalt den til den kompetente myndighed.

(5) Eftersom detailhandlere vil have vanskeligt ved at fastslå deres kunders afgiftsmæssige status på salgsstedet, bør den omvendte betalingspligt ikke anvendes på detailhandlere, som er omfattet af en insolvensprocedure.

(6) Rumænien har også problemer på træmarkedet på grund af markedets art og de virksomheder, det omfatter. Markedet har et stort antal små virksomheder, som de rumænske myndigheder har fundet det vanskeligt at kontrollere. Den mest udbredte form for afgiftsunddragelse består i, at leverandøren fakturerer leverancer og derefter forsvinder uden at have indbetalt afgifterne til de kompetente myndigheder, men efter at have givet kunden en gyldig faktura, som giver ret til afgiftsfradrag.

(7) Ved at udpege modtageren som den person, der er momsbetalingspligtig i tilfælde af leverancer af træprodukter foretaget af afgiftspligtige personer og i tilfælde af leverancer af varer og tjenesteydelser foretaget af afgiftspligtige personer (undtagen detailhandlere), som er omfattet af en insolvensprocedure, løser fravigelsen de konstaterede vanskeligheder, uden at det skyldige afgiftsbeløb berøres. Dette medfører, at man forebygger visse former for unddragelse eller undgåelse.

(8) Foranstaltningen står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, da den ikke skal anvendes generelt, men kun for bestemte transaktioner og sektorer, hvor der er betydelige problemer med opkrævning af afgiften eller med afgiftsunddragelse eller -undgåelse.

(9) Tilladelsen bør være begrænset i tid ind til den 31. december 2013. På baggrund af de erfaringer, der gøres frem til denne dato, vil det kunne vurderes, om fravigelsen fortsat er berettiget.

(10) Fravigelsen har ingen negative konsekvenser for Unionens egne indtægter hidrørende fra moms —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved fravigelse af artikel 193 i direktiv 2006/112/EF gives der herved tilladelse til Rumænien til indtil den 31. december 2013 at udpege den afgiftspligtige person, til hvem de varer eller tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 2 i denne afgørelse, leveres, som den afgiftsbetalingspligtige person.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 2

Fravigelsen i artikel 1 finder anvendelse på:

- a) afgiftspligtige personers leverancer af træprodukter, herunder træ på rod, rundtræ eller kløvet arbejdstre, brænde, tømmerprodukter samt firkantet eller tilhugget træ og træ i rå eller forarbejdet stand eller i form af halvfabrikata.
- b) leverancer af varer og tjenesteydelser foretaget af afgiftspligtige personer (undtagen detailhandlere), som er omfattet af en insolvensprocedure.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 27. september 2010

om bemyndigelse af Republikken Letland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2010/584/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 291, stk. 2,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, (»momsdirektivet«) særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 17. februar 2010 anmodede Letland om tilladelse til at indføre en foranstaltning, som fraviger artikel 287, nr. 10), i momsdirektivet, for at kunne fritage afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ikke overstiger 50 000 EUR (i det følgende benævnt »foranstaltningen«). Denne foranstaltning vil fritage disse afgiftspligtige personer for visse eller alle forpligtelser forbundet med merværdiafgift (moms) omhandlet i afsnit XI, kapitel 2-6, i momsdirektivet.
- (2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i momsdirektivet underrettede Kommissionen ved brev af 4. maj 2010 de øvrige medlemsstater om Letlands anmodning. Ved brev af 7. maj 2010 underrettede Kommissionen Letland om, at den rådede over alle nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.
- (3) Medlemsstaterne kan i forvejen gøre brug af en særlig ordning for små virksomheder i henhold til afsnit XII i momsdirektivet. Foranstaltningen fraviger kun afsnit XII i momsdirektivet på den måde, at tærsklen for den afgiftspligtige persons årlige omsætning for den særlige ordning er højere end den, der for øjeblikket gælder for Letland efter artikel 287, nr. 10), i momsdirektivet, og som er 17 200 EUR.
- (4) En højere tærskel for den særlige ordning kan mindske de mindste virksomheders momsforpligtelser markant, medens virksomhederne vil kunne vælge at anvende de normale momsordninger, hvis en sådan særlig ordning gøres frivillig.

(5) Kommissionens forslag til direktiv af 29. oktober 2004 om forenkling af de merværdiafgiftsmæssige forpligtelser⁽²⁾ indeholder bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte en tærskel for, hvor stor en årlig omsætning der kan gives momsfritagelse for, idet den dog ikke må overstige 100 000 EUR eller modværdien heraf i national valuta, med mulighed for årlig regulering. Anmodningen fra Letland er i tråd med dette forslag.

(6) Fravigelsen kommer ikke til at berøre Unionens egne indtægter hidrørende fra moms —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved fravigelse af artikel 287, nr. 10), i direktiv 2006/112/EF gives Republikken Letland tilladelse til at indrømme momsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ikke overstiger modværdien i national valuta af 50 000 EUR efter omregningskursen på den dato, hvor landet tiltrådte Den Europæiske Union.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Den udløber enten på den dato, hvor et direktiv om ændring af de tærskler for den årlige omsætning, under hvilke afgiftspligtige personer kan fritages for moms, træder i kraft eller den 31. december 2013, alt efter hvilken dato der ligger først.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Republikken Letland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne
K. PEETERS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 24 af 29.1.2005, s. 8.

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 43/10/KOL

af 10. februar 2010

om ændring af listen i punkt 39 i del 1.2 i kapitel I i bilag I til EØS-aftalen over de grænsekontrolsteder i Island og Norge, der er godkendt til at føre veterinærkontrol med levende dyr og animalske produkter fra tredjelande, og om ophævelse af EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning 301/08/KOL af 21. maj 2008

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 109 og protokol 1 hertil,

under henvisning til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol, særlig artikel 5, stk. 2, litra d), og protokol 1 hertil,

under henvisning til punkt 4.B. 1) og 3), og punkt 5.b), i indledningen til kapitel I i bilag I til EØS-aftalen,

under henvisning til den i punkt 1.1.4, kapitel I, bilag I til EØS-aftalen omhandlede retsakt (Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet), som ændret og tilpasset til EØS-aftalen, særlig artikel 6, stk. 2, i retsakt,

under henvisning til den i punkt 1.1.5, kapitel I, bilag I til EØS-aftalen omhandlede retsakt (Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF), som ændret og tilpasset til EØS-aftalen, særlig artikel 6, stk. 4, i retsakt,

under henvisning til den i punkt 1.2.111, kapitel I, bilag I til EØS-aftalen omhandlede retsakt (Kommissionens beslutning 2001/812/EF af 21. november 2001 om betingelserne for godkendelse af grænsekontrolsteder, der er ansvarlige for vete-

rinærkontrol af tredjelandsprodukter, som føres ind i EF), som ændret, særlig artikel 3, stk. 5, i retsakt, og

ud fra følgende betragtninger:

EFTA-Tilsynsmyndigheden ophævede ved beslutning nr. 301/08/KOL af 21. maj 2008 sin beslutning nr. 378/07/KOL af 12. september 2007 og opstillede en ny liste over grænsekontrolsteder i Island og Norge, der er godkendt til at føre veterinærkontrol med levende dyr og dyreprodukter, der indføres fra tredjelande.

Den norske regering har anmodet om, at godkendelsen for kølede produkter — HC-T(1)(2)(3) — for grænsekontrolstedet i *Honningsvåg* (under grænsekontrolsted *Honningsvåg Port*) slettes af listen i punkt 39 i del 1.2 i kapitel I i bilag I til EØS-aftalen og erstattes af godkendelse for kun frosne produkter — HC-T(FR)(1)(2)(3).

Den norske regering har anmodet om, at grænsekontrolstederne *Harøysund* (under grænsekontrolsted *Kristiansund Port*) og *Vannøy* (under grænsekontrolsted *Tromsø Port*) slettes af listen i punkt 39 i del 1.2 i kapitel I i bilag I til EØS-aftalen.

EFTA-Tilsynsmyndigheden har ved sin beslutning 494/09/KOL henvist sagen til EFTA-Veterinærkomitéen, der bistår Tilsynsmyndigheden. Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelsen fra EFTA-Veterinærkomitéen, der bistår EFTA-Tilsynsmyndigheden —

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Veterinærkontrollen med levende dyr og dyreprodukter, der føres ind i Island og Norge fra tredjelande, foretages af de kompetente nationale myndigheder på de godkendte grænsekontrolsteder, der er anført på listen i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 301/08/KOL af 21. maj 2008 ophæves herved.

Artikel 3

Denne beslutning træder i kraft den 10. februar 2010.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Island og Norge.

Artikel 5

Kun den engelske udgave af denne beslutning er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2010.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Medlem af kollegiet

BILAG

LISTE OVER GODKENDTE GRÆNSEKONTROLSTEDER

Land: Island

1	2	3	4	5	6
Akureyri	IS AKU 1	P		HC-T(1)(2)(3), NHC(16)	
Hafnarfjörður	IS HAF 1	P		HC(1)(2)(3), NHC-NT(2)(6)(16)	
Húsavík	IS HUS 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ísafjörður	IS ISA 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Keflavík Airport	IS KEF 4	A		HC(1)(2)(3)	O(15)
Reykjavík Eimskip	IS REY 1a	P		HC(1)(2)(3), NHC-NT (2)(6)(16)	
Reykjavík Samskip	IS REY 1b	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3), NHC-NT(2)(6)(16)	
Þorlákshöfn	IS THH 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(6), NHC-NT(6)	

Land: Norge

1	2	3	4	5	6
Borg	NO BRG 1	P		HC, NHC	E(7)
Båtsfjord	NO BJF 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Egersund	NO EGE 1	P		HC-NT(6), NHC-NT(6)(16)	
Hammerfest	NO HFT 1	P	Rypefjord	HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Honningsvåg	NO HVG 1	P	Honningsvåg	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Gjesvær	HC-T(1)(2)(3)	
Kirkenes	NO KKN 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Kristiansund	NO KSU 1	P	Kristiansund	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3) HC-NT(6), NHC-NT(6)	
Måløy	NO MAY 1	P	Gotteberg	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Trollebø	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
Oslo	NO OSL 1	P		HC, NHC	
Oslo	NO OSL 4	A		HC, NHC	U, E, O
Sortland	NO SLX 1	P	Melbu	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Sortland	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Storskog	NO STS 3	R		HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5	6
Tromsø	NO TOS 1	P	Bukta	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Solstrand	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Vadsø	NO VOS 1	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ålesund	NO AES 1	P	Breivika	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Ellingsøy	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Skutvik	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	

1 = Navn

2 = Traces-kode

3 = Type

A = Lufthavn

F = Jernbane

P = Havn

R = Landevej

4 = Inspektionscenter

5 = Produkter

HC = Alle produkter til konsum

NHC = Andre produkter

NT = Ingen temperaturkrav

T = Frosne/kølede produkter

T(FR) = Frosne produkter

T(CH) = Kølede produkter

6 = Levende dyr

U = Hovdyr: kvæg, svin, får, geder, husdyr eller vildtlevende dyr af hesteracen

E = Registrerede enhovedede dyr som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF

O = Andre dyr

5-6 = Særlige betingelser

(1) = Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets direktiv 97/78/EF

(2) = Kun emballerede produkter

(3) = Kun fiskeprodukter

(4) = Kun animalske proteiner

(5) = Kun uld, skind og huder

(6) = Kun flydende fedtstoffer, olier og fiskeolier

(7) = Islandske ponyer (kun fra april til oktober)

(8) = Kun enhovedede dyr

(9) = Kun tropiske fisk

(10) = Kun katte, hunde, gnavere, harer, levende fisk, krybdyr og andre fugle end strudsefugle

(11) = Kun foderstoffer i løs vægt

(12) = Ved (U), for så vidt angår dyr af hestefamilien, kun dyr sendt til en zoologisk have; og ved (O), kun daggamle kyllinger, fisk, hunde, katte, insekter eller andre dyr sendt til en zoologisk have

(13) = Nagylak HU: Dette er et grænsekontrolsted (for produkter) og overgangssted (for levende dyr) på grænsen mellem Ungarn og Rumænien, som er omfattet af de overgangsbestemmelser, der efter forhandling er fastsat i tiltrædelsestraktaten for både produkter og levende dyr, jf. Kommissionens beslutning 2003/630/EF

(14) = Udpeget EF-transitsted for sendinger af visse animalske produkter til konsum, som transporteres til eller fra Rusland i henhold til de særlige procedurer, der er fastsat i de relevante EF-bestemmelser

(15) = Kun akvakulturdyr

(16) = Kun fiskemel

III *Andre retsakter*

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 43/10/KOL af 10. februar 2010 om ændring af listen i punkt 39 i del 1.2 i kapitel I i bilag I til EØS-aftalen over de grænsekontrolsteder i Island og Norge, der er godkendt til at føre veterinærkontrol med levende dyr og animalske produkter fra tredjelande, og om ophævelse af EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning 301/08/KOL af 21. maj 2008 30

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

